

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

PROSINEC 2000

8.30	BK	Olga Tydlitátová, VP	3. 12.	9.00	BD	Jaroslav Vítek, VP
10.00	ČK	Olga Tydlitátová, VP	1. adventní	10.00	Kuř	Jiří Malý, VP
		Adventní kantiléna		13.45	Tiš	Jiří Malý, VP
14.00	fara	odpoledne křesť. služby				
14.15	Rych	Jiří Gruber				
8.30	BK	Jiří Gruber	10. 12.	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Jiří Gruber	2. adventní	9.45	Tiš	Jaroslav Vítek
		Ekumenický sboreček				
8.30	BK	Olga Tydlitátová	17. 12.	9.00	BD	Jaroslav Vítek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová	3. adventní	10.00	Kuř	Jiří Malý
		České varhany		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek
				19.30	BD	
9.00	BK	Olga Tydlitátová	24. 12.	9.00	BD	Jaroslav Vítek
		dětská slavnost	4. adventní			
15.00	BK	Olga Tydlitátová	Štědrý den			
23.00	ČK	Jiří Malý				
		pěvecký sbor mládeže				
8.30	BK	Olga Tydlitátová, VP	25. 12.	9.00	BD	Jiří Malý, VP
10.00	ČK	Olga Tydlitátová, VP	Narození Páně	10.00	Kuř	Jaroslav Vítek, VP
		Ratolesti		13.45	Tiš	Jaroslav Vítek, VP
9.00	BK	Jan Pokorný	26. 12.			
9.00	Rych	Jiří Gruber, VP	Štěpána			společně se sborem
						Brno I
9.00	BK	Josef Veselý	31. 12.	9.00	BD	Jaroslav Vítek
17.00	ČK	Jiří Gruber	Starý rok			
10.00	ČK	Olga Tydlitátová, VP	1. 1. 2001	9.00	BD	Jaroslav Vítek, VP
		Nový rok		10.00	Kuř	Jiří Malý, VP
				13.45	Tiš	Jiří Malý, VP

LEGENDA: BK Betlémský kostel
ČK Červený kostel
Rych Újezd - Rychmanov

BD Blahoslavův dům
Tiš Tišnov
Kuř Kuřim

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

SETKÁVÁNÍ

PROSINEC 2000

ČÍSLO 10

ROČNÍK 2

Anketa: vánoční zvyk

Rozhovor s ThDr. Jindřich Halama

Ani dvoulitrovka nám nestačila

Co se dělo v Hustopečích

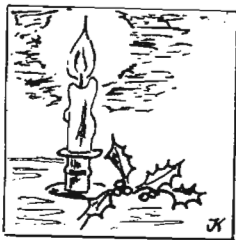
Předvánoční generační problémy

Obsah celého ročníku

Sjezd v Chrudimi, školka ve Znojmě

Obrázky

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

*Každý rok znovu
přichází Boží dítě
na zem k nám dolů,
kde jsme my lidé.*

*Přináší své požehnání
i domů k nám
na všech cestách nás chrání
s námi je tady i tam.*

*Je také při mně
tichý a nepoznaný
věrně mě vede
rukou svou.*

Wilhelm Hey

Anketa

Který adventní či vánoční zvyk nebo tradice je vám nejbližší a nerad(a) byste ho opustil(a)?

Již po celý adventní čas, kdy se ve svých myslích připravujeme na příchod Spasitele, se našimi domovy linou omamné vůně čerstvě upečeného cukroví. S blížícím se Štědrým dnem a Božím hodem vrcholí naše očekávání a přípravy k vytvoření atmosféry „radostného míru a pokoje všem lidem dobré vůle“ jak vánoční čas nazvali bratři Mrštíkové.

Pod pojmem příprav se skrývá mnoho aktivit duchovních i pracovních, aby vyústily v to zázračné poznání, že jsme všichni od Boha obdarováni příchodem Pána Ježíše. Z toho plyne naše radost, o kterou se chceme rozdělit s ostatními blízkými. Svoje domovy vyšperkujeme vonným jehličím, vše připravíme k pohoštění a podarování i sebemenším dárkem našim blízkým. Ne okázalé vánoční hostiny, ale v tiché radosti za všechny dary při společné modlitbě Bohu poděkujeme, zazpíváme, zahrajeme vánoční písně a všichni, kteří jsme zasedli ke společné večeři jsme si snad bližší a domovem se rozprostírá „radostný mír a pokoj“.

Že jsem snad neodpověděla, která vánoční tradice je mně nejbližší? Z předcházejících řádků se to vyčte. Ale přimlouvám se! Rozdělme se a rozdávějme porozumění a mír kolem sebe nejenom o Vánocích!

Alena Opletalová, stavební technička

Na tuto otázku mohu snadno odpovědět:

1) Jsou to odpolední služby Boží na Štědrý den, které zahajují Vánoce. Dodnes vzpomínám na text: „Pojďme až do Betléma“, na který před lety při této příležitosti kázal dr. Jan Pokorný.

2) Vánoční slavnost Nedělní školy, při níž děti říkají biblická zaslíbení o Mesiáši. V našem sboru bývala krásná tradice, že každé dítě mělo „svůj“ verš, který předneslo pokud možno hlasitě. V posledních letech se k této tradici pomalu vracíme.

Věra Doleželová, důchodkyně

Otázka mě v prvním okamžiku zarazila - vždyť my nic zvláštního neděláme, nic nad čímž by etnografové zajásali nebo aspoň pokývali hlavou. Všechno přece u nás probíhá docela normálně. Ale pak jsem si uvědomil, že to vlastně vůbec není normální, že se to velice liší od všedních dnů. A mám-li říci, na čem mi nejvíce záleží, pak je to průběh Štědrého dne - zkusím ho stručně popsat:

Celý je zaměřen k večeru. Vše probíhá v poklidu. Už ráno je skoro všechno hotovo, zbývá jen nastrojit stromek, usmažit rybu a připravit tabuli. Oběd se nevaří (i když půst není nijak přísný). Večeře je připravena tak, jako bychom očekávali nejvzácnějšího hosta - jí se na nejlepším porcelánu, stříbrnými příbory; oblékáme si nejslavnostnější oblečení. V modlitbě si mimo jiného připomeneme, co nás v uplynulém roce potkalo. Po večeři následuje zpěv koled a pak přijdou na řadu dárky. A celý slavnostní večer pak vrcholí návštěvou půlnočních bohoslužeb.

Nikdy jsem vlastně o průběhu Štědrého dne s dětmi nediskutoval, a tak mne pod vlivem této otázky napadlo, že teprve nyní, když si postupně zakládají vlastní rodiny, poznám právě podle toho, co z těchto zvyků převezmou, zda je tento průběh oslovuje stejně jako mne.

Pavel Bureš, programátor

Pro mě je tradicí vánoční stromček, štedrovečerní večeře a dávání dárků. Během vánočních svátků se potom setkáváme se svými příbuznými a přáteli. Zvyky jako je lití olova, házení střívcem apod. se u nás nikdy neprovozovaly.

Lucie Kovářová, studentka

Celé období od začátku adventu do sklonku vánoc prožívám jako čas, který by mi měl poskytnout příležitost opětovně soustředit myšlenky na jednu událost. Není to myslím ani zvyk, ani tradice, ale nerad bych se toho vzdal.

Jan Pellar, obchodník

Vánočních zvyků doma nedodržujeme mnoho, proto bych se jich nerada vzdávala. Svátky pro mne začínají odpoledními bohoslužbami na Štědrý den. Ze štedrovečerních zvyků bych se nerada vzdávala živého ozdobeného vánočního stromčku a společné rodinné večeře. K večernímu posezení u stromčku také patří horký čaj a tažený jablkový závin, který mi připomíná Vánoce u rodičů.

Alena Kučerová, laborantka

Ach ty Vánoce!

Mám je ráda se vším všudy.

Marta Popelářová, studentka

Jelikož vážných odpovědí bude zřejmě dostatek, rád bych to celé trošičku zlehčil. Já osobně mám v naší rodině nejraději zvyk, který se už stal tradicí. Je to tzv. „harmonogram“. Je to rozpis toho, co se na Štědrý den u nás bude dít. Vaření, pohádky, pouštění skořápek, kostel, kafe, dárky atd. Tuto užitečnou a vzácnou tradici jsme zavedli, když děti byly malé a všechno se nám na Štědrý den zpravidla rozvezlo, a tak jsme do kostela běželi a k večeři usedali kolem deváté. Jen tím, že jsme zavedli „harmonogram“, jsme si mohli k údivu našich přátel odpoledne dokonce zahrát šachy a vypít kafe. Dnes vypracováváme „harmonogram“ společně a dcera ho dokonce výtvarně pojednává. Doufám, že nám „harmonogram“ vydrží až do tzv. starých kolen, nerad bych jej totiž opouštěl.

Petr Bouda, knihkupec

Rozhovor

s bratrem ThDr. Jindřichem Halamou, odborným asistentem Evangelické teologické fakulty, o současné situaci v Jednotě bratrské

Kde vidíš začátek problémů, které nakonec vyústily v rozdělení Jednoty?

Na konci 80. let měla Jednota 18 menších sborů o padesáti až stu aktivních členech. Dohromady kolem dvou tisíc lidí. V té době byl zároveň v Jednotě nedostatek nových kazatelů. Pod tlakem církevních tajemníků a státní zprávy – jestli ten sbor neobsadíte, tak sebereme systemizované místo – obsazovaly se některé sbory lidmi, kteří byli ochotni jít do služby bez ohledu na jejich kvalifikaci. Přicházeli laici nadšení do práce, ale nijak zvlášť teologicky vzděláni. Když začali ve sborech působit, ukázalo se, že je to věc složitá. Už stará Jednota v tom měla dlouhé boje. Jsou lidé, kteří se kazatelské službě naučí v praxi a celý život pak požehnaně pracují a ještě generace na ně vzpomínají. Ale jiní přijdou a ukáže se, že to nějakým způsobem nejde. Problém byl, že ti nejnadšenější přesně věděli, oč budou usilovat. Byli to především lidé, kteří prošli základní zkušeností v Holešovicích u Dana Drápala. Asi ve třech našich sborech se objevily skupiny lidí, kteří začali pracovat tímto způsobem a od začátku 90. let bylo jasné, že vzniká určité napětí. V roce 1992 na synodu se to už objevilo i na úrovni mezisborové a proběhla první vzrušená debata jak dál, co do Jednoty patří a co ne. To se táhlo až do roku 1995. Byla to doba, kdy jsme se přeli o to, co je a není možné, co se má tolerovat či přijímat.

Které spory a otázky byly tehdy vyvolávaly největší napětí?

V roce 1993 proběhl velký spor, kdy jedni tvrdili, že jde o obnovu církve, že Jednota byla příliš tradiční a ochablá, její život je třeba obnovit a charismatický směr je to, co potřebujeme. Na druhé straně byli ti z nás, kteří tvrdili, že se nejedná o obnovu, ale o způsob jak sbory předělat na něco jiného. V některých sborech totiž tradiční staří členové odcházeli, společenství se dělilo a vznikala společenství úplně jiného typu, kde původní členové Jednoty neměli místo. To bylo konkrétně v Liberci. Další kolo sporů bylo okolo křtu. Jednota zásadně křtí děti, ne povinně, ale je to obvyklý způsob v celém světě. Rozhodně není přijímáno novokřtěnství. V nových skupinách se ukázalo jednak zpochybňování křtu dětí a jednak tendence křtít lidi znovu, jestliže někdo dospěl k názoru, že jejich původní křest za nic nestál. To byl druhý veliký problém, kolem kterého jsme se střetávali.

Jak se situace dál vyvíjela?

Od roku 1995 se změnilo složení Úzké rady, takže proběhly tři roky relativního klidu, které ovšem spočívaly v tom, že každý sbor si žil po svém. Komunikace mezi námi byla spíš nulová. Spor vřel v Úzké radě, která to ovšem nijak neventilovala, ačkoli se mezi sebou ostře dohadovali a situace se přirostla. V roce 1998 to na synodu všechno vybuchlo. Z jedné strany bylo postaveno ultimátum: Jestli ve vedení církve bude určitý člověk, tak já tam nebudu. Současně byla vznesena námitka proti působení jiného kazatele, což druzí považovali za neslýchané. Buď se mu ten, kdo si stěžoval, omluví a bude činit pokání, nebo ho z církve vyloučíme. Synod se zřetelně rozštěpil a asi třetina z nás si řekla, že za těchto okolností nejsme ochotni spolupracovat. Z druhé strany bylo řečeno, že synod se ustaví i bez nás a bude pracovat.

Jak to nakonec dopadlo?

Synod se skutečně ustavil, ale jen dvoutřetinový. Třetina z nás se tedy na práci nepodílela. Z tehdejších dvaceti sborů Jednoty to byli delegáti sedmi sborů, kteří spolu se svými kazateli zřetelně prohlásili, že nejsou ochotni a schopni jít cestou, kterou si charismatická většina zvolila a že bychom se rádi domluvili na způsobu, jak se vypořádat, protože nemůžeme přijmout jejich směr a autoritu. Jelikož byli ve většině, navrhovali jsme, abychom se domluvili na nějakém kultivovaném způsobu, jak rozdělení v církvi řešit. To bylo odmítnuto s prohlášením, že vůbec není pravda, že by se církev dělila. Je to prý jen problém rodiny Halamových, k nimž mám tu pochybnou čest patřit, tedy alespoň z jejich perspektivy, a že vlastně jde jen o mocenské pozice. Sборы se prý dělit nechtějí.

Takže Jednota se rozdělila hned po synodu?

Ještě rok jsme se snažili o nějaký dohovor. Z druhé strany však bylo tvrzeno, že žádný dohovor o dělení není potřeba. Stačí, když pár nespokojených lidí odejde a bude pokoj. Vyvrcholilo to v roce 1999 tím, když odvolali "odbojné" kazatele a aniž by sborům cokoli oznámili, najmenovali jim nové správce. Někteří z nich přitom vůbec nebyli teologové. Jediný důvod byl, aby se tito lidé z titulu statutárního zástupce zmocnili sborových účtů. Konkrétně v Praze se ten člověk násilím vloupal do kanceláře, pobral tam různé materiály a odnesl je. Teprve potom nám napsal, že by se rád sešel se staršovstvem. Byl to takový šok, že jsme nevěděli, co máme dělat.

Přebrání moci probíhalo všude tak dramaticky?

Jinde to tak dramatické nebylo, ale všude se stalo, že sbor ze dne na den zjistil, že má ustanoveného nového kazatele, kterého vůbec nezná a ani mu to oficiálně nikdo nesdělil. To bylo vloni na jaře. Potom proběhlo zasedání mezinárodní rady Jednoty, která řekla: Je zřetelné, že to nejde po dobrém. Udělejme to tak, že v Čechách Jednotu vnitřně rozdělíme. Uděláme z ní dva distrikty, které budou žít odděleně. Současně byla stanovena jakási pravidla. My jsme řekli: Dobře, jsme ochotni na to přistoupit, ale nevěříme, že tak učiní i druhá strana. Což se potvrdilo, protože před rokem v říjnu si svolali synod, kde se dohodli, že odbojné sbory ruší. Praha, Železný Brod, Jablonec a dva další sbory jsou zrušeny ke 4. říjnu 1999 a hotovo. Tím je problém vyřízen. Necháпали jsme, co se děje, ale věděli jsme, že je nutné bleskurychle něco udělat, jestli mají sbory přežít.

Jak jste reagovali ?

Sešli jsme se ve sborech hned druhý den a domluvili jsme se, že budeme jednat společně. Po té, co mezi církvemi vešlo ve známost, co se stalo, dostali jsme několik vážných nabídek, že by naše sbory mohly pokračovat v práci v jiné církvi. Nejjednodušší to bylo v rámci zřízení ČCE. Začali jsme jednat se synodní radou a potom to schválil i synod ČCE. Tak vznikl tzv. ochranovský seniorát, který tvoří 7 sborů, z nichž 5 bylo zrušeno rozhodnutím synodu Jednoty bratrské a dva další se k nám přidaly. Jeden z nich byl už mezitím zrušen také a jeden si ještě nechává. Nevím proč, protože tam žádné jejich společenství není, ale na faře sedí jejich člověk, který našemu sboru ztrpčuje život. Například na bohoslužby je pustí dovnitř, ale přes týden je fara zamčená. Biblické hodiny se tam konat nemohou a bývalý kazatel nemůže do své kanceláře.

Jak vypadá situace dnes?

Od 1. ledna tohoto roku jsme začali existovat jako ochranovský seniorát v rámci ČCE. Další dva sbory se rozštěpily a část členů se připojila k nám. Takže je nás celkem 9 sborečků, kde slouží 4 kazatelé na plný úvazek a 4 na poloviční. Jedno místo je administrováno.

Jak jste všechny tyto změny a tlaky osobně prožívali?

Musím říct, že když se dějí takové věci, nemáte na přemýšlení moc času. Je třeba se starat, co bude zítra a příští týden. Třeba v Praze se stalo, že nám vyměnili zámky a my jsme v neděli nemohli do modlitebny. Tu neděli se konaly bohoslužby na schodech v činžáku. Teď po pár měsících jsme už měli čas o tom přemýšlet a musím říct, že to první a hlavní je vděčnost. Cítíme, jak obrovsky nás podpořila Evangelická církev, ale i bratři a sestry např. od metodistů a z Církve bratrské. Jsme za to opravdu vděční. Když člověk zažije, že se ve vlastní církvi obecenství najednou rozbije a nejobyčejnější komunikace je nemožná a vzájemné útoky mají téměř kriminální charakter, člověk si o to víc uvědomí, jak je vzácné, že v křesťanské církvi je možné prožívat obcenství a že najednou vůbec není důležité jestli patřím tam nebo tam. V takových chvílích se ukáže, že je mnohem důležitější, kam kdo patří srdcem.

Zůstanete už v ČCE natrvalo?

My to vnímáme jako provizorní opatření. Tak to taky rozhodl synod. Platí to dočasně na tento a příští rok. Napřesrok by synod měl zvážit některé organizační věci s tím související a roku 2002 se sejde světový synod Jednoty bratrské, který by se měl pokusit formulovat svůj postoj k českému problému. Takže za ty necele dva roky bychom měli vědět víc a v delší perspektivě. Teď máme perspektivu dalších dvou let, kdy si myslíme, že jako ochranovský seniorát budeme v Evangelické církvi vděčně žít a pracovat a snažit se najít cestu kudy dál.

přednášku do formy rozhovoru upravil jg.

Staršovstva obou brněnských sborů děkují všem svým členům, kteří přispěli svými salárními dary na hrazení nákladů sborové činnosti a věří, že ti, kteří svůj pravidelný příspěvek v tomto roce ještě nezaplatili, tak učiní v nejbližší době.

Mohou tak učinit buď osobně v kanceláři sboru v dopoledních hodinách, nebo poštovní poukázkou na adresu sboru, nebo převodem ze svého účtu na účet sboru.

Na požádání vystavíme všem dárcům doklad pro daňové přiznání.

Číslo účtu Brno I: 13 41 63 53 59 / 0800

Číslo účtu Brno II: 13 49 57 83 79 / 0800

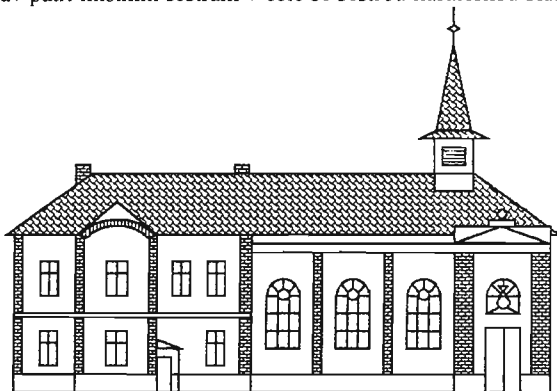
Poděkování:

Staršovstvo sboru Brno I děkuje sestře Marii Kunderové, která po několik let zajišťovala výpočty mezd pro pracovníky sboru bez jakéhokoli nároku na odměnu. Protože nyní odchází na mateřskou dovolenou, nemůže již tuto práci konat. Staršovstvo ji zadalo paní Olze Špatkové smlouvou o dílo. Sestře Kunderové vyprošujeme Boží požehnání a přejeme ji radost a spokojenost v kruhu rodinném.

Co se dělo v Hustopečích?

První listopadovou neděli jsme byli pozváni, abychom se zúčastnili oslavy 100. výročí postavení chrámu Páně v Hustopečích u Brna. Bylo to právě 1.11.1900, kdy byl v tomto zemědělskou půdou a vinicemi oplývající kraji slavnostně otevřen nový kostel, jehož stavba tehdy trvala pouhých 6 měsíců. Nynější staršovstvo sboru se rozhodlo tuto skutečnost připomenout opravdu zgruntu. Ve 14 hodin místní duchovní, jáhen Ivo David, zahájil bohoslužbu, při níž posloužil kázáním bratr synodní senior Pavel Smetana. Následná přednáška a diskuse se nesla v ekumenickém duchu, což podtrhoval fakt, že byl mezi námi přítomen také římskokatolický kazatel František Trtílek z Klobouk u Brna. Stále bylo o čem hovořit. Vždyť vzájemné vztahy mezi církvemi je nevyčerpatelné téma.

Již se stmívalo, když všichni byli pozváni do sborových místností na bohaté občerstvení, kde mezi jinými dobrotami bylo - jak jinak v tomto kraji - i bílé a červené víno. Zvlášť za poslední jmenovanou část oslav patří místním sestrám v čele se sestrou kurátorkou Růženkou Navrátilovou srdečný dík.

Krátce z historie hustopečského sboru

Od roku 1880 se hrstka věrných schází v malé modlitebně v domě, který zakoupil nikolčický farář František Šebesta (praděd pana "Jenina" Šebesty z II. brněnského sboru). Na samém konci 19. století vzniká myšlenka postavení chrámu. To bylo již za faráře Josefa Ladislava Hájka (tátník Viktora Hájka a dědeček pozdějšího synodního seniora Milana Hájka). V té době již sbor od roku 1885 právně existuje. Kostel měl však původně stát v Břeclavi, ale po zmařeném dražbě objektu vhodného na přebudování je rozhodnuto stavět na místě dvou zakoupených stodol v těsné blízkosti školy v Hustopečích. V roce 1905 odchází farář Hájek do Miroslavi a služby se ujímá farář Svatopluk Juren. Působil v Hustopečích až do roku 1922, po něm administroval sbor Václav Pokorný (z Brna). V letech 1931-35 byl farářem sboru dr. Rudolf Říčan. Po válce v roce 1946 se ujal farářského úřadu František Šedý a v roce 1951 přejímá volbu za faráře bratr Jaroslav Horák. Od roku 1983 se ujímá až do roku 1996 služby bratr farář Jiří Doležal. V současné době administruje sbor sestra farářka Jarmila Rezníčková Nosislavi, ve sboru však působí jako jáhen bratr Ivo David.

Daniel Navrátil

Ani nám ta dvoulitrovka nestačila

aneb další konfirmační soustředění

„Nazdar Dane,“ ozvalo se halou hlavního vlakového nádraží 2000.10.25 v 15.40 středoevropského času. Postupně se nás tu sešlo 13, z toho 12 Brňáků a jedna zástupkyně klobouckého sboru (Gábina H.). V 16.09 nám jel vlak, a tak jsme s Jirkovou pomocí nasedli bez Přemka, který, jak jsme se později dozvěděli, na to zapomněl. Na začátku jsme se bavili tím, jak asi 150 skautů se pokoušelo nastoupit do stejného vlaku jako my. Cesta do Tišnova proběhla bez větších potíží (nebo ne? já už nevím) a my jsme se chovali jako slušně vychovaná evangelická mládež. V Tišnově se nám podařilo přestoupit do vlaku směr Nedvědice, Žďár n. Sázavou (nikdo z nás netušil, že do toho malinkého vláčku chce nastoupit těch teď už rozmnožených asi 300 skautů, nebo to bylo tím, že ten vlak byl tak malý?). Vystoupili jsme v Rožně. Zjistili jsme, že Jirka nikde (tento slovní obrat si musím extra pochválit). Dan s sebou vezl bongo (buben) a my jsme si krátili čas tím, že jsme poslouchali jeho bubnování (právě odtud pramenily bolesti Martinovy hlavy). A tak jsme s nadějí čekali až se objeví Jirkova červená felicie. Tato naděje z nás po půl hodině čekání zčásti vyprchala a definitivně zmizela, když Jirka vystoupil z bílé Škody Favorit. Odvozil nás na várky do prostoru chatkového tábora Blažkov. Tam na nás čekalo veliké překvapení: PŘEMEK, pro kterého Jirka speciálně zajel až do Říčan. Naše první reakce byla, že jsme hromadně chtěli porušit příkázání „nezabiješ“, ale pak jsme se uklidnili a radostně jsme se s ním přivítali. Po několika vybalovacích fázích jsme se konečně zabydli na chatce číslo 1. Potom jsme se v jídelně představovali a při tom jsme měli fici čím jsme chtěli být, když jsme byli malí. Některá vytožená povolání byla např.: milionář, sebevrah, důchodce, manželka milionáře. Poté k nám měl Jirka proslov o tom, co tady vlastně budeme dělat (do toho okamžiku to bylo s otazníkem velkým jako papír A2). Pak jsme se posilnili na cestu. Chtěli jsme se jen tak projít po čerstvém vzduchu. Když jsme se vrátili, vytáhli jsme aparaturu a začali se bavit hudbou. V přestávkách Martin vykřikoval: „Mě strašně bolí hlava“ Kromě toho jsme zjistili, že přes stěny je docela obstojně slyšet. A tak jsme na vedlejší chatku, kde spaly holky pouštěli, to nelepší z českého rocku. Když se odvedle ozvalo: „Budte zticha existují tu lidé, kteří chtějí spát.“ Našeblesková odpověď zněla: „My tady máme velice hodnotný kulturní zážitek, protože Martin napodobuje všechny členy skupiny Chinaski a někdy i všechny zároveň, takže jestli chcete přijít, tak jediné s dalším acylpyrinem, jinak se z toho Martina zblázníte jak vy tak my“. Na to byly všechny další argumenty slabé. Potom se ozvalo zabušení na stěnu a Přemek měl plný spacák omítky. Debata létala od vtípů o blondýnkách (hlasitě mluvených, protože za tenkou heraklitovou stěnou se skrývala alespoň jedna blondýnka) k nejruznějším technickým záležitostem. Tato náročná debata nás ve dvě hodiny definitivně zmohla a my jsme usnuli spánkem spravedlivých, ale před tím jsme zamkli dveře, aby nás Jirka nemohl ráno vzbudit. To se později ukázalo jako velmi špatný nápad, protože Jirka je při buzení schopný zbořit i celou chatku.

BUM, BUM, BUM, BUM, chatka se otřásá v základech. Za našimi dveřmi stojí Jirka a pokouší se nás probudit tím, že rytmicky mlátí ze všech sil na dveře chatky. Vzbudit nás se mu definitivně podařilo až v 8:00 (začal v půl osmé). Po výborné snídani, připravené Vierkou Horákovou, jsme začali probírat modlitbu Páně. Všichni jsme byli překvapeni zjištěním, že tato modlitba obsahuje sedm proseb, ale ani jediný dík. Potom jsme šli hrát volejbal. Zápas se odehrával tak, že se Přemek s Gábinou předháněli v tom, kdo dá prudší podání. Asi hodinu před obědem nás Jirka svolal zvukem sirény (příště budeme muset přestříhnout dráty) a rozdělil nás do dvojic. Bylo tu nás sedm kluků a sedm holek, a proto byly dvojice smíšené. Každá dvojice dostala jedno podobenství a měla několik úkolů: 1. najít podobenství v Bibli, 2. čím nás nejvíce zaujalo, 3. vyjádřit, co podobenství vypovídá o Pánu Bohu, 4. k čemu vyzývá nás, 5. napsat jak by Pán Ježíš mohl vyprávět toto podobenství v dnešní době (některé příběhy byly velmi zdařilé). Po obědě jsme šli hrát opět volejbal (a hele já se opakuji, ale co mám dělat, když je to pravda), a protože hřiště bylo mírně bahnitě museli jsme se pohybovat velmi opatrně. Pak Eva spadla a její osud stvrdil svým výrokem Honza Pacas: „No Evo nejsi špin...NO?“ Tentokrát se k Přemkovi s Gábinou přidali i jiní. Párkrát jsme si pinkli a Jirka už nás zase svolával tou příšernou sirénou (zapomněli jsme přestříhnout ten drát). Zjistili jsme, že už jsou čtyři hodiny a začali jsme číst naše dopolední výtvary. Po večeri jsme si jen tak povídali. Pak jsme začali hrát různé hry (volejbal po tmě, fotbal v jídelně, boj o láhev atd.). V jedenáct jsme zase vyrazili na procházku. Už tradičně jsme měli v plánu navštívit hřbitov. Věděli jsme, že nejbližší hřbitov je v Blažkově, a dokonce

jsme znali i cestu, ale pak se ukázalo, že najít v Blažkově hřbitov, je úkol nadlidský, a tak jsme se u kostela otočili a šli nazpět. Vrátili jsme se na naši chatku, vylezli na své patrové postele a povídali si o různých věcech (škola, konfirmace...). Protože jsme strašně líní a dráha od postele k vypínači se rovnala délce tyče od závěsu (cca 2m), museli jsme touto tyčí zhasínat, ale rozsvítit už se nám nepodařilo, ale málem se nám podařilo rozbít okno. Po hodnotné debatě jsme asi ve tři hodiny ulehli k spánku (zase jsme zamčeli).

V 7.45 se nás Jirka opět pokouší budit bubnováním na dveře (zase na naše). Tentokrát jsme se vybatolili ze svých pelíšků až po půl hodiny. Předtím jsme ale stačili uzavřít sázky o venkovní teplotě, rychlosti větru atd. Po snídani jsme probírali další část modlitby Páně, přičemž Přemek prohlásil: „Jsem inteligentní člověk a svou perspektivní budoucnost vidím ve víře v Boha.“ Pak jsme pro změnu hráli volejbal, což se potom zvrhlo v mentální (z očí do očí) souboj Martina a Přemka. Před obědem jsme byli rozděleni do nových dvojic a tentokrát jsme dostali konkordanci a měli jsme sestavit životopis té které osoby a napsat tři otázky, na které neznáme odpověď. Při tom jsme zjistili, že myši jsou krásy, protože Kevinovi sežraly půl balíčku šunkových chipsů, na které jsme měli zásluk, kupodivu se to neobjevilo v otázkách. Po obědě jsme zase hráli odbíjenou (toto slovo jsem zvolil, abych se pořádkem neopákoval). K tomu se vážou krásná slova Danova: „Evo, když už nám nenahráváš, nebo nadržáš jejich smečarům, tak se aspoň otoč a usmívej se na nás a morálně nás podporuj!“ TÚT, TÚT, zase ta hrozná siréna (skleróza je hrozná věc), musíme jít do jídelny. Zase jsme se chlubilí dopoledními výtvy. Největší úspěch sklídila otázka: Spíš? a hned druhá byla otázka týkající se Boží Trojice a Ducha svatého. Jirka se nám to pokoušel vysvětlit všemi možnými způsoby a potom řekl: „To je jako loď: my jsme loď a Bůh je jemný vítr, který tu loď žene.“ Ti chytřejší z nás si odvodili, že uragán je rozzlobený Bůh a bezvětří je Dábel. To se sice netýká dané otázky, ale to nevadí. Honza přirovnal Boží Trojici k šampónu s kondicionérem a složkou pro zvětšení objemu v jednom. Pak jsme si hráli na zasedání MMF, přičemž vzduchem létali různými sloni, zelené opice, ... apod. Jeden z účastníků si pro jistotu vylezl na trámy a zabýdle se tam. Dolů se nám ho podařilo až mou válečnou lští (Máš jít pomoci do kuchyně...). Večer jsme hráli na vraha. Když se rožne (Pražáci neví co to znamená), má ležet na zemi jedna mrtvola, ale protože jsem se s Kevinem vraždili navzájem, pohyboval se počet ležících lidí od dvou do pěti. Také jsme hráli na sardele a když jsme končili první kolo, Kevin řekl: „Někdo na mně leží.“ Naše odpověď zněla: „My všichni, Keve.“ Potom jsme opékali v krbu špekáčky a popíjeli Jirkův výborný, do hlavy stoupající, játra ničící, srdce potěšující nápoj (mošt). S přesnými instrukcemi, přecpanými žaludky jsme se vydali na cestu na hřbitov. Šli jsme zaklesnutí do sebe (prý bychom se neztratili), ale já si matně vzpomínám, že to bylo z jiného důvodu. Tentokrát jsme ho šťastně našli, pořídili jednu fotku a vrátili se zase zpět, ale to už Jirka spal, takže jsme vytáhli vlastní zásoby a začali se bavit. Ve tři jsme opět zalezli do svých postýlek a s myšlenkami na zítřejší odjezd jsme usnuli.

Ráno se opět ozvala krásná rytmická melodie bušícího Jirky pro změnu na naše dveře a my jsme museli vstávat. Po snídani jsme dokončili Otčenáš a začali uklízet spoušť po zasedání MMF a podobných hrách. V 11:00 byl oběd a ve 12:00 odchod z tohoto útulného koutku České republiky.

Po strastiplné jízdě v kufru Jirkova favorita jsme vystoupili v Rožné a po společné fotce a hře na rozplétající se kruh, jsme nasedli do toho stejného vlaku, jako když jsme jeli sem (kupodivu bez těch 300 skautů). Cesta opět proběhla bez nesnází, až na to, že průvodčí v tom vlaku si odmítl kousnout do tatranky jemu námi nabídnuté. Po příjezdu do Brna jsme ještě zavedli Gábinu na faru, protože ta odjížděla s Jirkou do Klobouk. Potom jsme se srdečně rozloučili, než se uvidíme zítra v kostele.

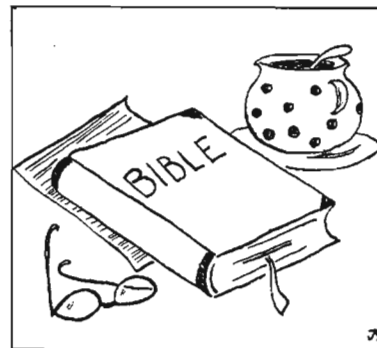
Myslíme si, že konfirmační soustředění se vydařilo (jako ostatně všechny předešlá) a dokonce jsme se i něco naučili (!?!). Už se nemůžeme dočkat dalšího. Tentokrát to bude ve Strměchách o pololetních prázdninách. Takže s nadějí v srdci čkejte na další podobný článek (do té doby se budeme zotavovat z tohoto literárního výlevu).

Kolektiv konfirmandů pod vedením Martina Zukala.

zum@email.cz
Marwin.@seznam.cz

Erendis@centrum.cz
skleboun@yahoo.com
kewinek@post.cz
danielovcik@seznam.cz

Sjezd mládeže v Chrudimi

K podzimu neodmyslitelně patří začátek školního roku, dokončování zahradních prací, babí léto a mimo jiné i sjezd mládeže. Podobně jako v předchozích letech se konal na začátku října - 6. - 8.10.2000. Téma letošního setkání znělo "...MUSÍ TA LÁSKA BÝT?" Ještě než se budu podrobněji věnovat programu, musím dodat, že se na sjezdu poprvé v roli organizátorů představil nový COM (Celocírkvní odbor mládeže).

Doprava z Brna do Chrudimi nebyla zrovna nejnudnější, museli jsme přestupovat a využít autobusového připoje kvůli opravám na trati (pan autobusák sice matně tušil, že se někde poblíž koná "festival křesťanské písně", nicméně přijel pouze s jedním autobusem a ať jsme chtěli jak chtěli, do jednoho autobusu

ne a ne se vejít). Nakonec jsme přece jen do Chrudimi všichni šťastně dojeli.

Podařilo se nám najít Chrudimskou besedu - hlavní to sjezdový stan. Než jsme se přihlásili a pozdravili s prvními známými, byl už program v plném proudu.

Pavel Dvořáček se nám ve svém "Dobré večeru" snažil přiblížit logo sjezdu (pro nezavěšené šlo o dědka, bábu, vnuka, vnučku a spol., kteří tahali ze země místo řepy srdce). O co šlo v "Dobré večeru" především - naučnout, která TA láska by vlastně nemusela být. Láska, jak ji popisuje J.A.K. ve svém Labyrintu, láska Julie a Romea nebo snad (ne)láska Maryši a Vávry? TĚCH lásek bychom mohli najít mnohem víc, a nejen v krásném umění.

"Tahákem" sobotního dne byla přednáška I.O.Štampacha, která se ovšem kvůli nemoci přednášejícího nekonala. Z vlastní zkušenosti a z doslechu tak mohu říci, že nejzajímavější byly přednášky J.Zbytovského o "nahé lásce" a o homosexualitě. Poměrně kladně hodnocen byl i americký film Jiná láska. Hrdinkou byla postižená dívka z poměrně bohaté rodiny, která se postupně osamostatňuje od své rodiny, děje se pak týkal hlavně jejího vztahu s podobně postiženým chlapcem a končil, jak jinak, svatbou. Mé výhrady k tomuto filmu se týkaly hlavně zjednodušení problému, vůbec se nemluvílo o tom, jaké potíže mají hrdinové například ve škole. Pokud chtěli tvůrci happyend, mohli si to postižení odpuštít.

Vyvrcholením dne (a troufám si říci, že celého sjezdu) byl koncert skupiny -123minut. Už během dne se proslýchalo, že se snad nebude moci tancovat, což bohužel byla pravda. V opačném případě hrozil pád stropu a postupné zřícení celé stavby. Pouze v uličkách na stranách bylo dovoleno se pohupovat. Během večera tak řada z nás opustila svá místa (sedět, být v předních řadách, bylo hotové utrpení) a jala se "pohupovat" po stranách místnosti. Atmosféra byla jedinečná, nepopsatelná.

Neděle byla tradičně ve znamení vyplňování anket, dojíždění občerstvení, loučení, odjezdů a "pocestního" hodnocení sjezdu. Jaký byl ten letošní? Program sice nebyl příliš ohromující (je těžké každý rok vymyslet téma neotřelé, originální a nové), ale o to více se člověk mohl věnovat známým, se kterými se nevidá moc často.

Daniela Ryšavá

SETKÁVÁNÍ - obsah 2. ročníku, L.P. 2000

Anketa:

Jak bude podle Vás vypadat církev za padesát let? 1
O čem se v našich kázáních mluví málo (a mělo by se více)? 2
Ke kterému společenskému tématu by se dnes měly křesťanské církve jasně vyslovit? 3
Je náš sbor dostatečně otevřený k příslušníkům národnostních menšin a uprchlíkům? 4
V čem jsou evangelici výjimeční? V čem mají být výjimeční? 5
Jakou knížku byste doporučili člověku, který se začal zajímat o křesťanství? 6
Sledujete křesťanské pořady v rozhlasu a televizi. Co o nich soudíte? 7
Co by brněnské sbory mohly udělat pro bezdomovce? 8
Měla by se v evangelické církvi zavést zpověď? 9
Která vánoční tradice je vám nejbližší? 10

Rozhovory:

Křesťanské společenství a služba: s Ing. Vladimírem Plotěným 1,
Věřím a maluji - maluji a věřím: s Miroslavem Radou, 3
Dobry to bylo: s Františkem Šedivým 4
Jedni druhých břemena neste: s Evou Berkovou 5
Dobře staví, kdo zná a ví, jak má v Boha doufat: S Emilem Stehlíkem 6
Proč nemůže být Mistr Jan hus rehabilitován? : s doc. dr. Evou Melmukovou 7
Voda z které vaříme: s Ing. Janou Slámovou, 8
Husovický dvorek: se Štěpánem Hájkem, 8
S profesorem Lochmanem o jeho vztahu k Brnu 9
O současné situaci v Jednotě Bratrské: s Jindřichem Halamou 10
Rozhovory připravili Eva Šimková 1,3,5,6,7,9, Jiří Gruber 4, 8 10, manž. Hadlačovi 8

Bylo:

Roztřesená země 1, Konfirmace v Betlémském kostele 1, Je církev v ohrožení? 1, Radostné odpoledne 1, Víte přece, co znamená tento čas 1, Promítání filmů v Betlémském kostele 1, Vánoce před koncem světa 2, Vánoční slavnost sboru Brno I 2, Dopis, který potěší 2, Silvestr na faře 2, Alianční týden modliteb 2, Konfirmační soustředění 3, Naším hostem byl Martin Prudký 4, Marnotratný syn na Botanické 5, Byli jsme v Třebíči a Myslibořicích 6, Skautská slavnost 5, Lyžařský tábor v La Léchette 5, Květná neděle v Blahoslavově domě 6, Byli jsme při tom 6, Ani nás ta dvoulitrovka nebolela 6, Výlet do nepohody 6, Humor Sapiens 7, Vydárený výlet 7, Sborový víkend na Blažkově 7, Návštěva v Basileji 8, V Bratislavě 8, Na rodinném Blažkově 8, O té Sibirii za Kufsteinem 8, Dům "Sola gratia" 8, Cesta do Kunštátu a Vanovic 9, Lesonice 2000 9, Cantate Domino v Krabčicích 9, Ořechov 9, Ještě jednou letní Blažkov 9, Peníze pro opuštěné děti 9, Ekumenické bohoslužby 9, Skautský tábor v "mokřích Karpatech" 9, Co se dělo v Hustopečích 10, Ani nám ta dvoulitrovka nestačila 10, Sjezd mládeže v Chrudimi 10, Školka ve Znojme 10

Domácí pobožnost:

Jiří Gruber, Komu věřit, Sk 27 (1), Jiří Malý, Mt 11,25-27 (2), Roman Lukáš, Odevzdejme se Bohu, Mt 22,15-22 (3), Olga Tydlitátová, Kazatel 7,1-2 (4), Josef Veselý, 1K 14, 9 (5), Petr Bukowski, ... a cestou se radoval, Sk 8,36-39 (6), Jiří Gruber, Chceš být zdrav? J 5, (7), Štěpán Hájek, Př 3,3-8 (8), Jana Kalusová, Křest etiopského dvořana, Sk 28,26-40 (9), Ctirad Novák, L 1, 39-55 (10).

Kultura, knihy:

Potlesk nebes 1, Naděje není v kouzlech 2, Na stará kolena 2, Malá filosofie člověka 3, Basa 3, Husovický dvorek 4, Zlaté ruce 4, Boží okno 4, Bach v Blahoslavově domě 5, Křesťanský magazín 5,6,7,8,9, Kniha pod značkou 4P 5, Bitky Jana Šimsy 6, Proč trpí nevinní lidé 6, Patent zvaný toleranční 9

Ekumena:

Lída Marková, Pravoslavná církev 5
Ze sborů ČCE Brno Husovice a Židenice, připravuje Lída Marková

Křížovky:

Z mudrosloví národu slovanského, Pavel Nagy, všech 10 čísel

Články:

Do dalšího ročníku 1, Internetové stránky 1, Dopis synodní rady 2, Z naší e-mailové stránky 2, Pozvání z Basileje 2, Hana Lacková - Poprvé v kostele 2, Desatero konfirmandů 3, Ohlas čtenářů 3, Je Setkávání náš časopis nebo školní diktát? 3, Pozvání k setkání s krajany německého jazyka 3, Změny v kanceláři Brno I 3, Skrytá církev 4, Jan Černý - Tolerance 4, Vyznání víry konfirmandů 5, II. setkání s německými krajany 6, Rozhovor o večeři Páně 6, Milan Ryšavý - Synod 7, Petra Michalová - Klub otevřených dveří 8, Hana Kratochvílová - Projekt pomoci nezaměstnaným a zaměstnavatelům 8, Jiří Malý - Ještě k Večeři Páně 9, Liselotte Fischer, Předvánoční problémy 10.

Otázky, které se stále opakují

J. Vítek, Jak to, že ještě nikdo neviděl Boha? 6.

Koutek pro mládež

Všechna čísla připravil Marek Baláš. Z knihy R.Albena a A. Knera, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Výročí měsíce a rozloučení:

MUDr. Antonín Fleischer, eš 4, Za bratrem profesorem PhDr. Janem Fírbasem, jp, 6. Co jsme přijali od dr. Viktora Hájka, jp, 7.

Historie, přednášky:

A. Eckert, Německý evangelický farní sbor v Brně 1, M.Prudký, Význam judaismu pro křesťanství dnes 2, Jaromír Procházka, Minulost brněnských evangelíků 5, 6, 7.

Zprávy ze staršovstva:

Jiří Gruber a Jaroslav Vítek - všechna čísla

O varhanicích a varhanách:

Lída Marková, O varhanicích 7, 8, 9, Ladislav Hájek a Jan Pokorný, O brněnských varhanicích 8, Ladislav Hájek, O varhanách v Blahoslavově domě 7

Básně a modlitby:

Marie Rafajová, Růže 1, Milan Mrázek, Chvalozpěv 2, Ráno 3, Modlitby dětí na biblické hodině 4, Jan Skácel, Sonet o červencové noci na Vysocině 7, Ranní modlitba z Blažkova 8, Modlitba ze schůze staršovstva 9, Wilhelm Hey 10.

Reprodukce a kresby:

Miloslav Rada, Lazař, pojd' ven 3, Horst Racke, Duchem Božím naplnění 6, Jana Kolářová - kresby 9, 10.

Písně:

Igor Osvald, Vstávejte, učedníci 3.

Zaujalo mne:

Jiří Nantl 1, 3, Alena Haviřová 2, Lída Marková 4.

Společenská kronika:

ve všech číslech, připravují Olga Tydlitátová a Jarek Vítek

Bylo

Z NOUZE CTNOST?

Školka ve Znojmě 27. - 29.10.2000

V pátek navečer jsme se pomalu sjížděli a scházeli v prostorách Tip-klubu. Holky v přijímací kanceláři se trochu strchovaly, že snad nikdo nepřijede. Ale kolem osmé, kdy začínal program, nás bylo skoro padesát a ještě přišli někteří lidé ze znojemské veřejnosti. Po pobožnosti nás totiž čekalo vynikající divadlo v podání jediného herce. Ladislav Láry Hauser z divadla Husa na provázku nás provázel Autobusem na lince č.21, který stojí na konečné, řidič odešel na kafe a do autobusu postupně nasedají různé postavy. Smáli jsme se a zase vážněli a na konci dlouho tleskali... Po závěrečné pobožnosti nás paní farářka Kačenová zavedla do tělocvičny, kde jsme si rozložili karimatky a posléze usnuli.

Sobotní dopoledne jsme zahájili ve studeném Tip-klubu jako obvykle pobožností. Výjimečné na tom bylo pouze to, že ji vedl bratr farář z katolické farnosti při kostelu sv. Michala, kde se pak v neděli konaly bohoslužby. Hlavní část dopoledne jsme strávili posloucháním přednášek několika lidí. Jako první hovořil farář Josef Bartošek. Spíše než o nouzi v bibli mluvil o svých vlastních setkáních a zkušenostech člověka a faráře. Po něm nás seznámil bratr Antonín Plachý z Opavy se svou prací v azylovém domě Samaritán a s činností Sdružení azylových domů v České republice. A ještě to nebylo všechno. Ještě jedna přednášející, a snad nejzajímavější. Olga Škvařilová, vedoucí kontaktního centra pro drogově závislé v Jihlavě, nás velice poutavě zasvěcovala do radostí i strastí jejich práce. Po skončení svého povídání nás vyzvala, abychom napsali své dotazy. Nejenže jsme je psali, ale otázky jen sršely na ni i na ostatní přednášející, takže ti snad byli rádi, že nás Mirek Pfann utnul a odvelel na oběd. Věřím tomu, že bychom se dokázali vypyatvat ještě hodně dlouho.

Po výborném obědě na faře někteří dostali volno, jiní zasedli za stoly a čekal je zdánlivě zcela jednoduchý úkol, totiž zvolit nový SOM (Seniorátní odbor mládeže), zástupce na konvent a do celocírkevního poradního odboru mládeže. Z těch, co tam byli doteď, mnozí už dále nechtějí nebo nemohou se naplno této práci věnovat a chtějí svá místa postoupit mladším nadšencům. Takže padaly různé návrhy, byly přijímány a zase odmítány, až se konečně mohlo hlasovat. A jak to dopadlo? Myslím že dobře, ale pochopitelně to ukáže příští školka. Z farářů přijali tento úkol Dan Blažek z Břeclavi, Jiří Malý z Brna II a jako náhradník Ivo David z Nikolčic. A z řad mládeže jsme vybrali z Brna Jakuba Marka, Danielu Ryšavou a Evu Malířovou, z Nosislavi Luboše Samsona, Lenku a Tomáše Lukovy dále tam zůstala Jana Šimšová z Miroslavi a nově zvolena byla Iva Kulíšková ze sboru v Nikolčicích a Tomáš Grulich z Břeclavi. Všem přejeme hodně nadšení, dobrých nápadů a od Pána Boha sílu a naději.

Po volbách SOMu nás čekala ještě jedna volba. Půjďme na prohlídku města, hrát fotbal, freestyle nebo se někde usadíme a budeme si jen tak povídat? I tuhle volbu jsme zvládli hravě. Zařadila jsem se mezi příznivce létajícího talíře a honili jsme se za ním až do večera.

Na večerní sobotní program se často povede sehnat nějakou zajímavou hudební skupinu, která se uvolí a uspořádá koncert. Tentokrát to byla plzeňská skupina Znouzectnost. Nás ze Školky bylo jen asi sedmdesát, proto byly lístky nabídnuty i znojemské mládeži, která se koncertu zúčastnila v docela hojném počtu. Hudební produkce této skupiny se někomu líbila více, jinému méně, ale celkově jsme se shodli, že jsme si zatancovali výborně. Tahle noc měla díky měnícímu se času o hodinu více, a proto mnozí toho využili a poseděli a povídali si docela dlouho a ještě se stihli i celkem dobře prospat.

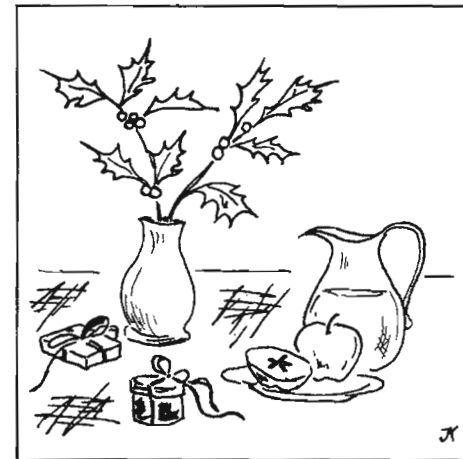
Nedělní bohoslužby jsme společně s bratry a sestrami ze znojemského sboru prožili v kostele sv. Michala, neboť do modlitebny na faře bychom se nevešli a navíc se tam vždycky podávala jídla. Kázal Josef Bartošek, slavili jsme společně večeri Páně a celou školku jsme uzavřeli tradičně písněmi v kruhu před kostelem. Myslím, že školka se povedla, zážitků bylo plno. Jenom doufáme, že napříště nás na školce bude o něco víc.

Eva Kučerová

Předvánoční generační problémy

Jednou se stalo, že nás v adventu navštívila moje maminka a babička. Abych jim ukázala, že jsem se od nich všechno naučila, pustila jsem se do pečení vánočního cukroví. Začala jsem vanilkovými rohlíčky. Válela jsem těsto a formovala rohlíčky, když přišla moje maminka, podívala se mi přes pravý loket a poznamenala: „Ty děláš tak velké vanilkové rohlíčky?“ Ty další jsem tedy dělala menší. Po nějaké chvíli přišla ke dveřím babička, podívala se mi přes levý loket a zeptala se: „Ty děláš tak malé vanilkové rohlíčky?“

Tak jsem se pevně rozhodla, že budu dělat vanilkové rohlíčky tak velké nebo tak malé, jak se mi to bude líbit. Ale když jsem se podívala na dceru, pomyslela jsem si: dělá vanilkové rohlíčky příliš špičaté!

Obdarovávání je radostné

Měli jsme velmi milou starou tetu, vdovu, která neměla děti, a tu jsme jednoduše přijali do rodiny. Hlídala děti, pomáhala při vaření a šití, domácího pána nechávala vyhrát kanastu, vypošlechla trpělivě občasně srdeční záležitosti – aniž k tomu dodala jediné slovo. Její příchod znamenal vždycky pohodu, jako olej na salát, a všichni se na ni těšili.

Chodila se mnou ráda na Mariahilferstrasse nakupovat, hlavně na vánoce. Každý člen rodiny musel být obdarován, Můj úkol spočíval v tom, že jsem její dárky jenom zabalila a dala pod stromeček.

Protože ji už tyto cesty unavovaly, vrazila mi jednou do ruky obálku, ve které bylo na lístku napsáno, za kolik se má nakoupit pro každého člena rodiny dárek, a všechno ostatní už mi přenechala.

Na Štědrý večer, který jako všechny sváteční dny trávila u nás, šla po večeri s obličejem zářícím zvědavostí od jednoho ke druhému a ptala se: „Mohu se, prosím, podívat, co jsem ti darovala?“

Liselotte Fischer, z knížky „Heiter bis wolkig“ přeložila Vlasta Páleníková

Autorka působila před válkou jako učitelka nedělní školy v německém evangelickém sboru v Brně, nyní žije ve Vídni a několikrát v minulých letech navštívila spolu s manželem sbor Brno I.

Brno I

Narozeniny oslaví:

2.12.	Patočková Božena z Brna - Stránic	81 let
4.12.	Masaříková Milada z Brna - Štýřic	60 let
5.12.	Dostálová Alžběta z Brna - Horních Heršpic	50 let
9.12.	Sobotka Karel z Brna - Pisárek	84 let
10.12.	Bačáková Vilma z Brna	88 let
14.12.	Himmelová Jarmila ze Starého Brna	60 let
17.12.	Bednář Josef z Brna	60 let
18.12.	Pokorný Jan z Brna - města	82 let
18.12.	Holouš Radovan z Brna - Žabovřesek	50 let
19.12.	Polák Tomáš z Brna - města	20 let
21.12.	Štursová Hana z Brna - Veveří	40 let
25.12.	Králová Jana z Brna - Štýřic	60 let
25.12.	Milušková Zora z Brna - Stránic	80 let
25.12.	Ondrová Zora z Brna	80 let
28.12.	Soběslavský Martin z Brna - Bystřice	20 let
29.12.	Kaláblová Blanka z Brna - Kohoutovic	30 let
30.12.	Slováková Antonie z Brna	50 let

Brno II

Narozeniny oslaví:

1.12.	Emilie SLEZÁKOVÁ z Brna - Vinohrad	91 let
4.12.	Štěpánka ČESKOVÁ z Brna	75 let
5.12.	Věra SMRČKOVÁ z Brněnských Ivanovic	80 let
5.12.	Jan KACKO z Brna - Král. Pole	75 let
6.12.	Alma BAŤOVÁ z Brna	88 let
8.12.	Josef TOTUŠEK z Brna	80 let
11.12.	PhDr. Blanka PAVLINCOVÁ z Brna	76 let
14.12.	MVDr. Zdeněk MATYÁŠ z Brna - Řečkovice	77 let
15.12.	Božena PEČINKOVÁ z Drásova	83 let
15.12.	Helena MAJEROVÁ z Tišnova	90 let
15.12.	Olga KREJČOVÁ z Brna - Řečkovice	70 let
15.12.	Štěpánka NECHYBOVÁ z Tišnova	88 let
17.12.	Božena SUCHÁ z Brna - Řečkovice	76 let
18.12.	Růžena VOJTÍŠKOVÁ z Brna	76 let
25.12.	Kamila NOVÁKOVÁ z Brna	76 let
26.12.	Libuše MUSÍLKOVÁ z Brna	81 let
26.12.	František HEMBERA z Kuřimi	83 let
27.12.	Marta LOSKOTOVÁ z Brna - Králova Pole	79 let
27.12.	Jan STUDNICA z Kuřimi	75 let
28.12.	Květa KRAMÁŘOVÁ z Brna	81 let
29.12.	Věra VONDROUŠOVÁ z Brna - Bystřice	87 let
30.12.	Ludmila DOBLÁŠOVÁ z České	84 let
30.12.	Vlasta JIRÍČKOVÁ z Moravských Knínic	78 let
31.12.	Jiří KLOSOWICZ z Brna	75 let

Všem přejeme Boží požehnání do dalších dnů a let.

Co se chystá ve sboru Brno I

Odpoledne křesťanské služby

neděle 3. prosince ve 14 hodin na faře

Bratr farář Ctirad Novák promluví o práci ve věznicích a pastýřské službě. *ve farní kanceláři je možno se přihlásit ke společnému nedělnímu obědu*

Ekumenické bohoslužby (nejen) pro mládež

pondělí 4. prosince v 19 hodin v Červeném kostele

Setkání střední generace

14. prosince v 19.30 na faře

setkání s René Schutzem, pastorem mesiánského sboru Ahava z Nazareta, který promluví na téma: Život mesiánských Židů v současném Izraeli.

Dětská vánoční slavnost

neděle 24. prosince v 9 hodin v Betlémském kostele

Program klubu otevřených dveří na prosinec

každý čtvrtek v 9 hodin na faře

30.11. Ukázky jak si udělat vizovické pečivo

7.12. U nás doma ... a jak u vás
(rozhovor o základních potázkách rodinného soužití)

14.12. Rodina - společenství lásky
(vyprávění sestry PhDr. Věry Doleželové)

Varhanní koncert v Blahoslavově domě

bude opět 3. prosince v pět hodin odpoledne. Vystoupí Alena Veselá a přednese skladby J. S. Bacha, P. Hindemitha, L. Janáčka, B. Martinů. Srdečně zveme!

Jak se putuje do Betléma,

kdo vlastně byli ti mudrci, kteří se tam kdysi vydali? Co je přimělo k tak dlouhé cestě? A myslíte snad, že to byla cesta bez překážek? Co všechno je asi potkalo a koho potkali oni? Pokud se vám zdá, že je to příliš mnoho otázek najednou, asi máte pravdu. Přesto se vám budeme snažit napovědět několik odpovědí při vánoční hře Nedělní školy v Blahoslavově domě. Hra se jmenuje „Putovali do Betléma“ a děti i dospělí ji provedou v Blahoslavově domě v sobotu 23. prosince ve čtyři hodiny odpoledne. Zveme všechny bez rozdílu věku. Do Blahoslavova domu je to blíž než do Betléma.

III. ročník Adventního setkání se Slovem a hudbou v Červeném kostele

26.11. v 10 h., *Poslední neděle církevního roku*

Pásmo duchovních písní

zpívá Cantate Domino, řídí Mgr. Lydie Pospíšilová

káže: Mgr. Jiří Gruber

3.12. v 10 h., *První adventní*

Adventní kantiléna (Mozart, Bach, Dvořák)

zpívá Hana Medková, hraje Jan Pospíšil a Mgr. Lydie Pospíšilová

káže: Mgr. Olga Tydlitátová

10.12. v 10 h., *Druhá adventní*

Jan Jakub Ryba, Druhá česká mše vánoční

zpívá Brněnský ekumenický sboreček, řídí Ing. Luboš Raus

káže: Mgr. Jiří Gruber

17.12. v 10 h., *Třetí adventní*

České varhany (Brix, Kuchař, Vaňhal,)

hraje Silvie Nedbalová

káže: Mgr. Olga Tydlitátová

24.12. ve 23 h., *Štědrý den*

zpívá Pěvecký sbor mládeže, řídí Mgr. Martin Grombířik

káže: Mgr. Jiří Malý

25.12. v 10 h., *Narození Páně*

zpívá kvintet mládeže Ratolesti

káže: Mgr. Olga Tydlitátová

Křesťanské magazíny v prosinci

Na Štědrý den, 24. 12. v 14.40 bude jediný křesťanský magazín, který bude vysílán v měsíci prosinci. Bude zde poněkud rozsáhlejší biblická soutěž, retrospektiva končícího roku v pohledech brněnského Křesťanského magazínu, příspěvek o Betlémském světle (s návštěvou Vídně) a vánoční přání kardinála Miloslava Vlká.

"Velebí duše má Pána a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení ... Ujal se svého syna Izraele, pamětliv svého milosrdenství, jež slíbil našim otcům..." "

základem pobožnosti je celý biblický text Lukáš 1,39-55

Dvě ženy, budoucí matky, se setkávají. Alžběta zakouší radost z toho, že její dosud nenarozený syn stojí již nyní ve službě Kristově a plesá mu vstříc. Prorockým voláním „požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla“ utvrzuje Alžběta Marii, že její mateřství je vrcholný Boží dar, který jí mezi všemi ženami udělil Pán jako jedinečnou výsadu. Není to proto, že by Maria sama byla někým výjimečným před Bohem. To, co je velké při Marii samé, je její víra, že Bůh splní své zaslíbení. Proto ji Alžběta nazývá blahoslavenou. Maria patří mezi chudé v duchu, kteří se spoléhají jen na Boha a na jeho slovo. Není větší omylu v církvi, než snaha povýšit Marii na Boží úroveň. Ona patří i ve své výjimečnosti jen mezi nás, hříšné lidi, pro které se Ježíš narodil a kteří sami bez něho nic nemohou činit (J 15,5). Zůstává přitom v "oblaku svědků" prvním příkladem trpělivé víry a pokorné služby, v níž člověk smí sebe sama odevzdat Pánu a spolehnout se přitom jen na jeho obět, na jeho odpuštění a pastýřské vedení.

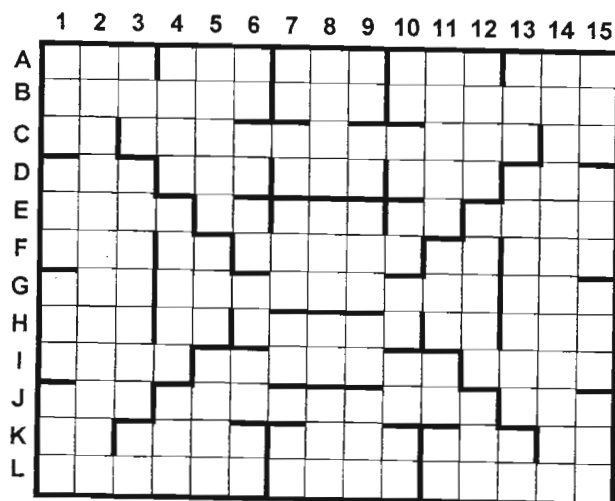
Boží milostí zahrnutá, chválí Maria radostně Hospodinovu věrnost. Boží zaslíbení ještě není viditelně splněno, ale ona už vyvyšuje jeho dílo jako úplně skutečnou, zcela hotovou věc. Nestará se o možné těžkosti, které by jí mohly z podivuhodného mateřství vyplynout. Jen a jen v jásotu před Boží tváří děkuje, že ji, bezvýznamnou dívku, Pán tak pozdvihl, že právě při ní učinil ten největší div milosrdenství se všemi národy. A tyto veliké Boží věci nezůstanou utajeny: již nyní se k Alžbětinu blahoslavenství přidávají všechna pokolení. Však Maria svým chvalozpěvem nijak nevyvyšuje sebe samu. Vyznává jen svaté jméno Hospodinovo a raduje se, že smí i z vlastního údělu nyní rozpoznat: Pán je včera i dnes bez proměny jen milostivý Bůh, smilovávající se nad těmi, kdo se ho bojí zarmoutit svou nevěrou a odevzdávají mu celý život.

Svým Magnifikát vyvyšuje dobrou moc Hospodinovu, která svrchovaně rozhoduje v Izraeli i ve světě. Té vlády Boží nade vším se nyní jako pravý Bůh i pravý člověk ujímá přicházející Ježíš. Celé stvoření, všechny události světa i děje lidských životů jsou tak zbaveny jakýchkoli vnitřních nejistot i náhodností. Všechny lidské hodnoty jsou přehodnoceny a stále přehodnocovány. Otázka moci, lidské slávy, prospěchu, pýchy i bohatství je navždy zodpovězena v Kristu, který ve svém ponížení až na kříž i svým vzkříšením sám pozdvihuje ponížené i ponižující se, zbohacuje chudé i sytí hladové, soudí pyšné i lhostejné. Ujímá se nás tak, že dává žít jen ze svého milosrdenství, které hned od počátku bylo základem pravého Božího lidu.

Modlitba: Vítej, Jezu Kriste, a přemáhej nás svým Duchem tak, abychom ze všeho, co pod tvým vedením prožíváme, jen děkovali a radovali se, že se vším stvořením již tobě patříme na věky, i když dosud stojíme uprostřed své hříšnosti i časné smrti. Hospodine, dej nám milostivě, ať smíme rádi jeden druhého podírat příkladem dobrého boje víry i vyznáním plné jistoty, že jen tvůj Syn je pro nás všechny jediná pomoc, naděje i vysvobození.

Z Mudrosloví národu slovanského

podle F. L. Čelakovského

VODOROVNĚ: A. – Obec v okr. Komárno; lyže; zn. pracího prášku; neznámá (fon.); koncovka ženských příjmení. B. – Český kníže; upadnutí; patřící Pavle. C. – Zkr. naší univerzity; první díl tajenky (ruské přísloví); hov. souhlas. D. – Zákrsek; mínus; předložka; konec šachové partie; distributor tisku. E. – Jitra; zkr. tiskové agentury Kanady; žabí citoslovce; obch. norma; husitská zbraň. F. Tví; úderné oddíly býv. nacistické strany NSDAP; doručovací podnik; chem. zn. erbia; kino aktualit (něm. zkr.). G. – Lučina; nynější název Špilberské ulice; jeden ze symbolů býv. SSSR. H. – Island (zkr.); obyvatel sev. Evropy; doručitel zpráv; ampérhodina; karetní barva (lid.). I. – Hlemýžď; sytě červený (fr.); Edisonovo jméno. J. – Pradědův syn; čtvrtý díl tajenky; pražský autobazar. K. – Katolický časopis; plaz; 23 římskými číslicemi; ozdobný pás ke kimonu; spojka. L. – Chobotnatci; osvětlovací těleso; prst.

SVISLE: 1. – Citoslovce rezignace; hmyzožravec; rozk. způsob slov. „lišiti“; něm. člen určitý. 2. – Druhý díl tajenky. 3. Akvizitor (zkr.); dvě zimní skupenství vody; SPZ okr. Hodonín. 4. – Závazek; rosol; Daniel. 5. – Partner bachyně; vzduch (řec.); dřívější ozn. mládežnické organizace; dopravní inspektorát. 6. – Angl. předložka; elektroinstalační firma; v hudbě velmi slabě; dlouhohrající gramodesky; SPZ okr. Olomouc; velikostní ozn. textilu. 7. – Primát; ozn. anonyma; okolo; zájmeno osobní; značka fotoaparátu. 8. – Maminka; cizopasnici; chem. zn. scandia; software mobilních telefonů. 9. – Obchodní dům (zkr.); jméno autora detektivek (87. revír); samočinné řízení tepla (angl. zkr.); upozornění na účtech „omyly vymíněny“ (zkr.); Americký ústav fyziky (zkr.). 10. Ozn. naší banky; domov mládeže; obchodní akademie; iniciály režiséra Lipského; západočeské město; ozn. kvality. 11. – Ministr zahraničí; Adamova žena; SPZ okr. Ústí n.L.; průkaz totožnosti (zkr.). 12. – Země; naše metropole; beduínský plášť. 13. – Angl. „starý“; rupla; typ sovětského letadla. 14. – Třetí část tajenky. 15 – Slov. souhlas; lyže; předpona stáří; Americký výbor pro atomovou energii (zkr.).

Vyluštění z minulého čísla: Štěstí rozum odnímá a neštěstí přidává (polské)

Jak se daří?

Člověk nemůže žít bez společnosti

Řeč je podstatným znakem člověka. Je však také aktem sebezáchovy. Kdo by se necítil lépe, když se ho někdo zeptá: "Jak se daří?" a když vidí, že to nefiká jenom "Dobrý den, Nazdar, Ahoj, Tak zítřka!" ale když za tím je více: "Mám na tebe čas, začni, kde tě tlačí bota?"

Přítel pro lidskou minutu, kamarád pro malou bolest, druh pro velikou radost - všichni mají senu zlata. Obšťastňují nás, protože se zajímají o naše skutečné myšlenky, pocity a starosti, a nemějí nás jenom jako představení, konkurenti, hospodáři, chlebobárci atd.

Každý z nás potřebuje pravé přátele, soucitící lidi, aby uprostřed hluku světa nebyl sám: mladí lidé stejně jako muži mající denně v povolání tucty povrchních kontaktů; matky, kterým děti málem obracejí dům vzhůru nohama; stejně jako staří lidé, kteří jsou opravdu nemocní ze samoty.

Když se nás někdo zeptá "Jak se máš?" a když víme "S tím mohu mluvit" (nejen o počasí a o druhých, ale i o sobě samém), je cesta volná pro myšlenky a slova, která jdou do hloubky a vytvářejí společenství: společenství v hledání, v otázkách, v pochybách, ve víře.

Bez tohoto společenství nemůže člověk žít, chřadne a stává se osamělým - fakt, s tím se právě v dnešní době setkáváme stále častěji. "Člověk je vynálezem lásky a byl stvořen k lásce," říká Ernesto Cardenal.

Společenství, láska, rozhovor - to patří k opravdu lidskému životu. Jak krásně to vyjadřuje dopis, který napsal protestantský teolog Dietrich Bonhoeffer o Vánocích 1943 z vězení svému příteli: "Stále ještě žiji z tvé návštěvy: Byla to skutečně nutnost. Existuje duchovní hlad po rozhovoru, který mučí víc než ten tělesný. Co všechno jsme za půldruhé hodiny probrali a dověděli se jeden o druhém! Moc ti za to děkuji."

Každý z nás by měl mít alespoň jednoho člověka, jemuž by se mohl otevřít a ulevit si, který je tu pro něho, který ho "bere" a "snáší" - přes jeho chyby a slabosti. Každý zkrátka touží po přátelství.

Kdo nemá člověka, s nímž by ho pojilo přátelství „vysychá“ svinuje se jako zvadlý list. Jsou duchodci, kteří jsou životně závislí na dopise, jenž má být jednoho rána ve schránce. Jsou děti, které zemřely z mlčení.

Svatý Augustín, největší církevní otec západní církve, řekl už ve 4. století: "Kdo máš přítele, modli se, aby ti zůstal. Kdo žádného nemáš, modli se, abys ho dostal."

Kdo z člověka vyláká úsměv, začíná mu otevírat bránu do nebe.

Georg Moser

Se srdcem je to jako s květinami - potřebují nejen vodu, ale i slunce.

Julius Langbehn

Sbor Brno I

Staršovstvo se sešlo na mimořádní schůzi 23. října, aby samostatně projednalo plán oprav a rozšíření sociálního zařízení a kuchyně na faře. Byly předloženy dva návrhy, z nichž byla vybrána varianta bratra Vtípila, který umísťuje kuchyň do prostor nynější šatny, WC a sociální zařízení do chodby na severní straně objektu. Byly přijaty podněty bratra Mikoláška k této variantě a na základě dalších požadavků byla pověřena stavební komise, aby připravila výsledný návrh. Jeho cílem je rozšířit stávající sociální zařízení na 3 WC pro ženy a 2 WC pro muže a maximální zvětšení kuchyně a vstupní haly. Jsme však vázáni statikou objektu.

Z dalších bodů: Bylo odsouhlaseno zakoupit konzervy, aby kancelář měla co dát bezdomovcům, kteří často klepou na dveře fary a žádají peníze. Byl přijat návrh sboru v Kloboukách, aby jeho příspěvek do personálního fondu (10.000 Kč) byl převeden sboru v Dambořicích, jehož farářka vykonává větší část administrace. Každý presbyter bude mít napříště ve sborové kanceláři přihrádku, kam se mu bude dávat pošta a vzkazy.

Na řádné listopadové schůzi nejprve jsme se věnovali přípravě adventních a vánočních bohoslužeb. Byl přijat také předběžný plán sborové činnosti na první pololetí roku 2001. Počítáme v něm mimo jiné s návštěvou pěveckého sboru dětí z Bratislavy, zájezdem do Vídně a s návštěvou basilejského sboru u nás. Konfirmační slavnost bude 1. dubna, na přání konfirmandů s vysluhováním večere Páně. Staršovstvo po úpravě schválilo informační text, který bude vkládán do vánočního dopisu. Do Betlémského kostela budou pořízeny podobné obaly na zpěvníky jako do Červeného, které se osvědčují. Bude vytištěn informační list o našem sboru a církvi, který bude k dispozici v Červeném kostele. Staršovstvo vyslechlo různé námítky proti vydávání časopisu Setkávání a přijalo usnesení pokračovat ve vydávání tohoto časopisu dosavadním způsobem. Staršovstvo vzalo na vědomí zápis finanční komise a na její návrh podpoří náš sbor práci Diakonie. Střediskům v Brně, Myslibořicích, Kloboukách u Brna, Krabčicích a Sobotíně bude zaslán dar, každému ve výši 10.000 Kč.

Stavební komise informovala o pokračující práci na přípravě projektu dle předchozího zadání staršovstva. Staršovstvo po delší diskusi doporučilo zpracovat dvě varianty s finančním limitem 350 a 500 tisíc Kč. Po schválení projektu bude vypsáno výběrové řízení.

V příštím roce je plánována mimořádná schůze, která by se zabývala způsobem slavení večere Páně v našem sboru.

lg

Sbor Brno II

Tentokrát měl časový rozvrh schůze místo pro rozsáhlejší zprávu o dění ve sboru v uplynulém období. Hospodářská zpráva pro schůzi byla (i tentokrát - jako pokaždé) podána přehledně, zřetelně a stručně. Rozsah stavebních prací a oprav, které sbor letos prováděl, byl ovšem tak velký, že částky za ně vydané skutečně velmi vysoko přesahují rozmezí příjmů a výdajů, se kterými větší část starších sboru má běžně co činit. Proto i rozhovor o nich má spíše podobu dotazů k doplnění poskytnutých informací - ostatně se většinou ukáže, jak zdánlivě vysoké výdaje představují ve skutečnosti úhrady nejpotřebnějších, nejnezbytnějších prací, které sborové budovy vyžadovaly.

Minulý měsíc byl v partnerském sboru, evangelické a.v. farnosti při městském kostele ve Vídni, slavnostně instalován nový bratr farář (zvolený poté, co se dřívější první farář sboru stal superintendentem evangelické církve ve Štýrsku). Staršovstvo rádo přijalo odpověď nově ustanoveného bratra faráře na naše blahopřání; dává v té odpovědi totiž najevo osobní zájem na tom, aby pokračovala vzájemná setkání a spolupráce jejich i našeho sboru.

Zakrátko bude zapotřebí oznámit sboru rozvrh služeb Božích o vánocích. I letos se těšíme na společné služby Boží se sborem Brno I, které by byly na závěr vánočních svátků. Spontánně přitom vznikl rozhovor o otázce, která k věci patří. Dokážeme letošní pozvání ke společným službám Božím na 2. svátek vánoční vyslovit tak, abychom nezavdali příčinu k domněnce, že „bohoslužby na Štěpána letos nebudou“? Nejsme si tím docela jisti, ale rozhodně to zkusíme. Musíme tedy už dnes připojit větu: „Bohoslužby letos na Štěpána“ určitě budou - a ještě k tomu budou opět pro Brno I a Brno II společné.

lv

Brno I

Brno II

Pondělí

18.30 - staršovstvo (11.12.)
19.00 - sborové vzdělávání (27.12.)

18.30 - staršovstvo (11.12.)

Úterý

15.00 - služby Boží v DD Věstonická
17.00 - dětský klub
17.00 - biblická hodina pro děti
18.00 - dorost - setkání mladší mládeže

19.30 - třicátníci (5.12., 19.12.)

Středa

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
15.00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16.30 - konfirmační cvičení I. ročník
18.30 - rozhovor nad Bibli - setkání dospělých
19.00 - sdružení mládeže

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
18.00 - biblická hodina v Blahoslavově domě
19.15 - mládež

Čtvrtek

9.00 - klub otevřených dveří
16.00 - konfirmační cvičení II. ročník
17.00 - biblická hodina pro dospělé
18.00 - pastorační rozhovory (po domluvě)
19.30 - střední generace (14. 12.)

14.30 - vyučování dětí
15.30 - vyučování dětí
příprava konfirmandů

Pátek

15.00 - náboženství - Rychmanov
17.00 - mládež - Rychmanov
18.30 - zkouška pěveckého sboru

Sobota

10.00 - služby Boží v DD Kociánka -
(2.12., 16.12., 30.12.)

Neděle

9.40 - modlitební chvilka
10.00 - nedělní škola pro děti
11.00 - setkání na faře při kávě a čaji
18.00 - pěvecký sbor mládeže

9.00 - nedělní škola pro děti
10.00 - setkání v Blahoslavově domě
při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ - brněnský evangelický měsíčník. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Internet: <http://setkavani.hyperlink.cz>. Odpovědní redaktoři: J. Gruber, J. Vitek. Na číslu spolupracovali: Marek Baláš, Miloslav Cahlik, Katka Cahliková, Jana Kovářová, Ludmila Marková, Pavla Nagy, Ctirad Novák, Daniela Ryšavá, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek a externí spolupracovníci. Registrováno pod číslem: R7/98. Vychází 10× ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. Doporučená cena jednotlivého čísla 12 Kč, pro předplatitele 10 Kč. Adresa sboru ČCE Brno I - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel.: 05/42211453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.berolina.cz/ccebrno>. Adresa sboru ČCE Brno II - Lidická 79, 602 00 Brno, tel.: 05/41 21 24 69, email: evsboii@iol.cz.

Datum uzávěrky příštího čísla: 7. 12. 2000.